

Og så vil jeg gerne tilføje: En ting er lovgivning, at vi straffer dem, der har begået dette forfærdelige overgreb på pigerne. Jeg mener bestemt ikke, det betyder, man skal ligge på den lade side, indtil den del af lovgivningen så er endeligt vedtaget. Vi skal jo gøre, hvad vi kan for at redde pigerne fra overhovedet at komme i den situation, og der mener jeg, at de sociale myndigheder, folkeskolelærerne og alle andre, der omgås pigerne i det daglige, må være særdeles agtpågivende, også mere agtpågivende, end det indtil videre har været tilfældet, så man får forhindret det her i at foregå.

Pia Kristensen (DF):

Tak for svaret.

Der er nogle ting, jeg godt kunne tænke mig at sætte spørgsmålstejn ved. Vi er enige i, at man skal kriminalisere de pågældende forældre og udøvere, bl.a. imamerne. Indgår f.eks. udvisninger af landet og fængsling også i regeringens overvejelser?

Det har også været fremme i medierne de sidste par dage, at både sundhedsplejersker og til dels skolelærere faktisk er medvidende om, at der er somaliske pigebørn, der er blevet omskåret, men de indberetter det ikke. Hvad vil man gøre ved det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til det første vil jeg sige, at det jo bliver yderligere kriminaliseret nu, og da der er foretaget opstramning af udlændingeloven, som hører under integrationsministeren, er det sådan set integrationsministeren, der skal stilles spørgsmål til, for så vidt angår spørgsmålet om udvisning.

Kl. 12.50

Men jeg vil gerne understrege, at den straffelovsparagraf, som finder anvendelse på disse meget voldsomme overgreb, er den hårde voldsparagraf, og det vil altså efter strafskærpselspakken sige fængsel i op til 6 år og i skærpede tilfælde i op til 10 år. Det mener jeg bestemt er noget, der har indflydelse i forhold til udvisningssager.

Jeg vil også gerne tilføje, at for så vidt angår spørgsmålet om imamer, der opfordrer til disse gerninger, er det jo sådan, at ifølge straffelovens § 136 kan også de, der offentligt tilskynder til forbrydelsen, straffes. Så det er altså ikke kun de personer, som rent faktisk omskærer pigebarnet, men også dem, der medvirker og tilskynder, som kan idømmes en straf.

Og så vil jeg sige omkring sundhedsplejersker, skolelærere og mange andre offentlige myndighedspersoner, at alle har et ansvar. Det har man sådan set også, hvis man som privatperson, f.eks. som nabo, mener, at der er et menneske, der er ved at blive legemsbeskadiget. Så der er ingen undskyldning for at vende det blinde øje til.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre er vi helt enige i, at der skal sættes en stopper for disse lemlæstelser af pigebørn, og vi var da også i sommer, da denne her diskussion var oppe sidst, tilfredse med, at justitsministeren nedsatte et jurisdiktionsudvalg, som skulle undersøge muligheden for at fravige princippet om dobbelt strafbarhed.

Stor er imidlertid vores forbløffelse, da vi nu erfarer, at dette jurisdiktionsudvalg efter et halvt år overhovedet ikke er kommet i gang.

Desuden er vi også meget overraskede over, at ministeren nu pludselig siger: Der er brug for et hasteindgreb, og derfor vil vi nu fremsætte et forslag i foråret, som måske kan blive vedtaget inden sommer. Er det på den måde og med den hastighed, justitsministeren synes man skal arbejde med den slags sager?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at for så vidt angår jurisdiktionsudvalget, synes jeg også, det er meget beklageligt, at det har taget så forholdsvist lang tid at finde de rette personer til at sidde i det. Det har været helt konkrete personer, man meget gerne ville have skulle sidde i udvalget, og som krævede en vis overtalelse. Men nu er udvalget heldigvis ved at være sammensat på en fornuftig og en forsvarlig måde til at tage sig af de her meget store spørgsmål.

Så er der spørgsmålet om omskæring og om, hvordan man håndterer den del af problemstillingen, som indgår i jurisdiktionsudvalgets arbejde. Her har jeg måttet erkende, at de udfordringer, som udvalget står over for omkring spørgsmålet om dobbelt strafbarhed, i en lang række sager har et sådant omfang, at det udvalg ikke kan blive hurtigt færdigt med arbejdet. Det vil komme til at tage noget tid, hvis lovkvaliteten skal være fornuftigt efterfølgende.

Derfor har jeg valgt at skønne, at i og med at vi har en ret akut situation – vi har imamer, der opfordrer til, at man skal tage til udlandet – bliver vi nødt til at foretage os noget inden for en overskuelig fremtid. Og derfor har vi til hensigt